

Hugo Bouter

De dienst van zusters in de gemeente

‘Een vrouw moet zich stil, in alle onderdanigheid laten leren; maar ik sta aan een vrouw niet toe dat zij leert of over een man heerst, maar zij moet stil zijn’.

1 Timoteüs 2:11-12

Hoe passen we deze tekst uit 1 Timoteüs 2:11-12 toe? Dat zusters op geen enkele wijze zouden mogen leren (= onderwijzen), is niet Bijbels. Het is bekend genoeg dat de komst van het christendom een enorme verbetering voor de positie van de vrouw heeft betekend in de antieke wereld. Het is echt een bevrijding om te begrijpen dat man en vrouw in Christus gelijkwaardig zijn (Gal. 3:28).

Het verbod aan zusters om te leren of over de man te heersen is afhankelijk van tijd en plaats. Het is precies hetzelfde als met het zwijggebod. Dit is ook geen absoluut verbod om te spreken, maar het stil zijn is afhankelijk van de gegeven situatie. In Engelstalige landen kent men al zeker sinds een eeuw de zgn. women’s meetings, waar zusters apart samenkomen en ook anderen ‘leren’.

In Titus 2:3-4 worden de oudere vrouwen ‘leraressen van het goede’ genoemd ten opzichte van de jonge vrouwen. In 1 Timoteüs 5:14 vinden we het voorschrift dat jongere vrouwen hun huis moeten ‘besturen’, wat zeker ook leiding geven aan kinderen en/of personeel inhoudt.

Zie ook het voorbeeld van Aquila en Priscilla in Handelingen 18:26 en andere plaatsen in het Nieuwe Testament. In Handelingen 18 staat Priscilla zelfs voorop bij het uitleg geven van de betekenis van het evangelie – in de huiselijke sfeer – aan hun gast Apollos. Maar in een gemeentelijke bidstond (1 Tim. 2), woorddienst of

eredienst (1 Kor. 14), is dat niet toegestaan en geldt het gebod om te zwijgen, om stil te zijn. Daarom is het opgeven van liederen of het uitspreken van gebeden door zusters in de openbare samenkomsten van de gemeente niet acceptabel.

Oude Sporen 2018

